

ΗΜΕΡΙΔΑ, 18.5.2009

«Οχι» στη νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων των οικοδομών είπαν οι εκπρόσωποι των επιστημονικών φορέων στην ημερίδα με θέμα «Νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων», που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα τελετών του ΔΣΑ και οργανώθηκε από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, σε συνεργασία με το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, την Ένωση Δικαστικών Λειτουργιών του Συμβουλίου

τος και στις κατά καιρούς αποφάσεις του ΣΤΕ.

Ειδικότερα, ο Κ. Μενουδάκος αναφέρθηκε στον ΓΟΚ του 1985, ο οποίος, όπως είπε, έχει διατάξεις που εμπεριέχουν το σπέρμα της καταστρατήγησής τους, όπως η πρόβλεψη ότι οι ημιυπαίθριοι δεν υπολογίζονται στο συντελεστή δόμησης σε ποσοστό μέχρι και 20%. Σε μία χώρα, όπου η νόμιμη και η αυθαίρετη δόμηση δεν διαχωρίζονται σαφώς, είπε, είναι πρόδηλο ότι η νομιμότητα με την

πό την αιγίδα του ΟΗΕ, από την οποία προέκυψε ότι η αυθαίρετη δόμηση αντανάκλα το επίπεδο ανάπτυξης της κάθε χώρας.

«Το ΤΕΕ είναι αντίθετο σε κάθε παρανομία, αν και οι πολίτες, με την πρακτική που ακολουθεί το κράτος, έχουν εθιστεί στην αυθαιρεσία» σημείωσε ο πρόεδρος του ΤΕΕ, ο οποίος υπογράμμισε: «Δεν θα συνηγορήσουμε. Δε συζητούμε καμία πρόταση για νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων. Τα προβλήματα αυθαιρεσίας της χώρας είναι πολύ πιο σημαντικά από τους ημιυπαίθριους, είναι μεγάλα και πρέπει να μπει ένα τέλος». Η τιμωρησία, η ανυπαρξία ελέγχων και οι εκ των υστέρων νομιμοποιήσεις της αυθαιρεσίας δείχνουν ότι οι νόμιμοι είναι τα "κορόδι-δα"» είπε. Και πρόσθεσε: «Υπάρχουν οικονομικές πολιτικές συγκεκριμένων και αντικρουόμενων συμφερόντων, που επωφελούνται από την παρούσα κατάσταση. Στο χώρο της αυθαίρετης δόμησης μπορούμε να πούμε ότι ισχύει το αντίστοιχο "φακελάκι" που εφαρμόζεται στα νοσοκομεία. Υπάρχει εθισμός των πολιτών στην παρανομία, όταν μάλιστα το κράτος παρανομεί με τα Ολυμπιακά Ακίνητα και με την εμπορία του αιγιαλού. Η εξαγγελθείσα "τακτοποίηση" των ημιυπαίθριων χώρων αποτελεί προεκλογική παροχή ανέξοδη και στιγμιαία, που μελλοντικά υποσκάπτει το περιβάλλον, την οικονομία και την ποιότητα ζωής».

ΟΧΙ στη νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων από τους επιστημονικούς φορείς

Το κράτος κύριος υπεύθυνος για τις αυθαιρεσίες στις οικοδομές, αφού επιβραβεύει τους παρανόμους

της Επικρατείας (ΕΔΑΣΤΕ) και την Επιστημονική Εταιρεία Πολεοδομικού και Χωροταξικού Δικαίου (ΕΕΠΧΔ).

Το σκεπτικό που αναπτύχθηκε από τους διακεκριμένους ομιλητές ήταν ότι πρέπει να υπάρξει συνολική αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης, προς την κατεύθυνση της εξάλειψής της και όχι διαιώνιση του φαινομένου, με την εκ των υστέρων «τακτοποίηση» των παρανομιών, αναδεικνύοντας τις ευθύνες των εκάστοτε κυβερνήσεων, που επί 40 και πλέον χρόνια νομιμοποιούν ή εξαιρούν από την κατεδάφιση τα αυθαίρετα κτίσματα, επιβραβεύοντας, στην ουσία, τους πολίτες που παρανομούν.

Ο συντονιστής της ημερίδας Κ. Μενουδάκος, πρόεδρος της Επιστημονικής Εταιρείας Πολεοδομικού και Χωροταξικού Δικαίου (ΕΕΠΧΔ) και Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, ανοίγοντας τις εργασίες της ημερίδας, επισήμανε τα βασικά ζητήματα που ανακύπτουν, θέτοντας ερωτήματα αναφορικά με τους σκοπούς που επιδιώκονται με την αναμενόμενη νομοθετική πρωτοβουλία και τη σκοπιμότητά της, υπενθυμίζοντας και παραπέμποντας στο άρθρο 24 του Συντάγμα-

αυθαιρεσία, όταν διαχωρίζονται από μία τζαμαρία, θα παράξουν παράβαση.

Πάντως, ο ομιλητής επισήμανε ότι στην κυβέρνηση, η οποία ασκεί τη νομοθετική πρωτοβουλία και στη συνέχεια στη Βουλή, ανήκει η αξιολόγηση και στάθμιση όλων των παραμέτρων του προβλήματος, ενόψει και των μέχρι σήμερα νομολογιακών δεδομένων. Και μετά την τυχόν ψήφιση της σχετικής διάταξης, εναπόκειται στους ενδιαφερόμενους πολίτες αν θα κάνουν ή όχι χρήση του μέτρου της «τακτοποίησης» των χώρων αυτών.

ΟΧΙ στη νομιμοποίηση από το ΤΕΕ

«Δε συζητούμε καμία πρόταση για τους ημιυπαίθριους χώρους. Θέλουμε ανατροπές αυτής της λογικής. Λέμε ΟΧΙ στην τακτοποίηση» τόνισε ο πρόεδρος του ΤΕΕ, Γιάννης Αλαβάνος, ο οποίος είπε ότι οι αποφάσεις αυτές ελήφθησαν κατά τη Συνδιάσκεψη του Κεντρικού ΤΕΕ με τους εκπροσώπους των 17 Περιφερειακών Τμημάτων του ΤΕΕ, που έγινε προ ημερών στο Καρπενήσι.

Ακόμη, ανέφερε ότι το ΤΕΕ προδιετίας οργάνωσε συνδιάσκεψη υ-

Οι πολίτες δεν θέλουν να πληρώσουν

Ο πρόεδρος του ΤΕΕ αναφέρθηκε στην έρευνα κοινής γνώμης του Οικονομικού Πανεπιστημίου για τους ημιυπαίθριους, που επιβεβαιώνει τις θέσεις του ΤΕΕ, λέγοντας: «Οι ευθύνες για την αυθαίρετη δόμηση, ειδικότερα για την αύξηση του συντελεστή δόμησης, με την κάλυψη των ημιυπαίθριων χώρων, γκαράζ, πιλοτής κλπ., ανήκουν, κατά κύριο λόγο, στο κράτος. Δευτερευόντως, στους ιδιοκτήτες γης, και κατασκευαστές που, μικρό μέρος τους, αρχικά αξιοποίησαν κερδο-

Επιμέλεια: ΒΑΣΩ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ

σκοπικά το κλείσιμο των χώρων αυτών και, εκ των υστέρων γενικευμένα, καθώς ήθελαν να συμμετέχουν με τους ίδιους όρους στο πεδίο ενός σκληρού ανταγωνισμού. Ευθύνη, ωστόσο, φέρουν και οι αγοραστές που αποδέχονται να παρανομούν, εκμεταλλεύόμενοι έναν μη νόμιμο χώρο στο ακίνητό τους».

Οι πολίτες δεν είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν για τους ημιυπαίθριους, όπως προκύπτει από την πανελλήνια τηλεφωνική δημοσκόπηση που διενεργήθηκε τις τελευταίες ημέρες του Απριλίου από το

μυυπαίθριων χώρων ευθύνονται οι εκάστοτε κυβερνήσεις και, επιπλέον, ένας στους τρεις η κυβέρνηση και οι πολίτες, ενώ μόλις το 8,3% οι κατασκευαστές.

Ο κ. Αλαβάνος τόνισε ότι το ΤΕΕ έχει κάνει σειρά προτάσεων για την αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης, όπως είναι η ολοκλήρωση του πολεοδομικού σχεδιασμού, η διενέργεια ελέγχων στις οικοδομές, η εισαγωγή της βιοκλιματικής λογικής, η χορήγηση πόρων στην Τ.Α. για τη στελέχωση των Πολεοδομιών, η αντιμετώπιση της συνεχιζό-

πρόεδρος του ΔΣΑ.

Τι προβλέπει το Σύνταγμα

Η πρόεδρος της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΕΔΑΣΤΕ), **Αγγελική Θεοφιλοπούλου**, ανέφερε ότι υπάρχει δυνατότητα, κατά το Σύνταγμα, για εξαίρεση από την κατεδάφιση αυθαίρετων που κτίστηκαν έως το 1983. Το θέμα των ημιυπαίθριων, που αποτελούν νέα γενιά αυθαίρετων, έχει τεχνικές και νομικές πλευρές.

Η ομιλήτρια απέδωσε αγαθές

Συνταγματική επιταγή η κατεδάφιση αυθαίρετων

Ο καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, **Κωνσταντίνος Γώγος**, ανέφερε ότι για πάνω από 40 χρόνια «η πολιτεία προτείνει στους παρανομούντες μια συναλλαγή, προσφέροντας την υποχώρηση του δικαίου έναντι οικονομικού ανταλλάγματος». Η ιδέα της νομιμοποίησης της παρανομίας ξεκίνησε με τον αναγκαστικό νόμο 410/68 και ακολούθησαν οι Ν. 720/77, 1876/80, 1337/83, ενώ ο ΓΟΚ του 1985 καθόρισε την εξαίρεση από την κατεδάφιση για μικρές παραβάσεις. Ακολούθησε το ΣΑΠΟ στη δεκαετία 1990. Το 2002 ορίστηκε ότι νομιμοποιείται το κτίσμα που κατασκευάστηκε με οικοδομική άδεια, η οποία στη συνέχεια ακυρώθηκε, και ψηφίστηκε ο Ν. 3212/2003 που έδωσε τη δυνατότητα σύνδεσης των αυθαίρετων με τα δίκτυα.

Το άρθρο 24 παράγραφος 2 του Συντάγματος αποδίδει την αρμοδιότητα της χωροταξίας και της πολεοδομίας στο κράτος και απαγορεύει την επιδείνωση της διαβίωσης. Η κατεδάφιση των αυθαίρετων είναι συνταγματική επιταγή.

Η πρόσφατη απόφαση του ΣτΕ 3610/2007 γενικεύει και αφήνει να εννοηθεί ότι για τα αυθαίρετα που κατασκευάστηκαν μετά την 31.1.1983, το άρθρο 24 παρ. 2 του Συντάγματος απαγορεύει γενικά την εξαίρεση από την κατεδάφιση.

Όσοι θεωρούν ότι οι ημιυπαίθριοι είναι «μικρή παράβαση» σε μια χώρα που κυριαρχούν τα αυθαίρετα, είτε, το κλείσιμό τους και η γενικευμένη εξαίρεσή τους από την κατεδάφιση οδηγεί σε αύξηση του συντελεστή δόμησης κατά 20%. Και πρόσθεσε: «Είναι βαριά μορφή παρανομίας και με τον ΓΟΚ του 1973 αυτό θα οδηγούσε στην κατεδάφιση της αυθαίρετης κατασκευής».

Συλλογική ευθύνη

Την αντίθεση ως προς το Σύνταγμα σε κάθε απόπειρα «τακτοποίησης» του ζητήματος τόνισε ο

Τμήμα Στατιστικής, του Οικονομικού Πανεπιστημίου, με επιστημονικό υπεύθυνο τον καθηγητή Επαμεινώνδα Πανά και ήταν μια ιδέα που εκπορεύτηκε από το ΤΕΕ. Πραγματοποιήθηκε επί δείγματος 1.056 πολιτών, και δείχνει ότι:

- Πάνω από το 50% των πολιτών θεωρεί οποιαδήποτε κίνηση τακτοποίησης/νομιμοποίησης των κλειστών ημιυπαίθριων χώρων προεκλογική παροχή.

- Ένας στους δυο ερωτηθέντες δήλωσαν ότι δεν είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν ένα ποσοστό 10-20% επί της αντικειμενικής αξίας του ημιυπαίθριου χώρου προκειμένου να νομιμοποιηθεί, ενώ επιπλέον ένας στους τέσσερις δήλωσε «δεν είμαι σίγουρος».

- Ένας στους τέσσερις που συμμετείχαν στη δημοσκόπηση θεωρεί ότι για το κλείσιμο των η-

μενης υποβάθμισης της Δημόσιας Διοίκησης.

Ακόμη και αν προσδοκάται η εισροή πόρων, η τακτοποίηση ως οικονομικό μέτρο (απαράδεκτης πολεοδομικής λογικής) αποτελεί λανθασμένη άποψη γιατί οι πόροι αυτοί θα αφαιρεθούν από αυτούς που την ανακυκλώνουν στην πραγματική οικονομία.

Εισπρακτικό μέτρο

Ο πρόεδρος του ΔΣΑ, **Δημήτρης Παξινός**, χαρακτήρισε το εξαγγελθέν μέτρο εισπρακτικό και τόνισε ότι η αυθαιρεσία δημιουργεί μείζονα προβλήματα στη χώρα, καθώς συντηρείται η εύλογη πεποίθηση των πολιτών ότι η ιδιοκτησία τους θα «τακτοποιηθεί». Όμως, τι είναι νόμιμο και τι είναι παράνομο σε μία χώρα, όταν η Βουλή νομιμοποιεί το παράνομο; αναρωτήθηκε ο

προθέσεις στο νομοθέτη για την πρόβλεψη του ΓΟΚ για τους ημιυπαίθριους, αλλά, στην πράξη, τα πράγματα, είτε, διαφοροποιήθηκαν.

Από τη δεκαετία του 1980 απασχολεί το ΣτΕ αν υπάρχει δυνατότητα, κατά το Σύνταγμα, για τακτοποίηση αυθαίρεσιών. Από την έως τώρα νομολογία προκύπτει ότι τα αυθαίρετα που ανεγέρθηκαν έως το 1983 μπορούν να εξαιρεθούν από την κατεδάφιση. Η νέα γενιά αυθαίρετων βάσει του Ν. 1337 δεν μπορεί να νομιμοποιηθεί.

Εκκρεμεί στην Ολομέλεια του ΣτΕ το ερώτημα αν μπορούν να νομιμοποιηθούν αυθαίρετα.

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε το 2004 ότι φορολογούνται όσοι ημιυπαίθριοι ήταν κλειστοί κατά την ημέρα της μεταβίβασης,

καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών **Δημήτρης Χριστοφιλόπουλος**, και παραδέχθηκε πως «όλοι έχουμε ευθύνη», πλην, όμως, υπογράμμισε ότι οι ασάφειες της πολεοδομικής νομοθεσίας συνιστούν διαχρονικά μέσο διαμόρφωσης πελατειακών σχέσεων. Πρόσθεσε, ωστόσο, ότι για την κατάσταση που διαμορφώθηκε αναφορικά με τους κλειστούς ημιυπαίθριους χώρους, σημαντικό μερίδιο ευθύνης έχουν και οι κατασκευαστές.

Ο βίος εν Ελλάδι είναι ημιυπαίθριος...

«Πρόβλημα εξόχως πολιτικό» χαρακτήρισε ο καθηγητής Αρχιτεκτονικής Σχολής ΕΜΠ, **Αναστάσιος Παπαϊωάννου**, το κλείσιμο των ημιυπαίθριων και παραφράζοντας τη ρήση του Περικλή Γιαννόπουλου τόνισε: «Ο βίος εν Ελλάδι είναι ημιυπαίθριος», αναδεικνύοντας την αρχιτεκτονική διάσταση του θέματος.

Ο ίδιος τάχθηκε υπέρ της διατήρησης των ημιυπαίθριων, αν και, όπως είπε, «στην πιάτσα της αγοράς βγήκαν στο σφυρί» και στην ουσία λειτούργησαν ως μέθοδος αύξησης των συντελεστών δόμησης, με το κράτος να κάνει για άλλη μια φορά τα «στραβά μάτια». Παρατήρησε ότι με την πάροδο του χρόνου η εξαίρεση έγινε κανόνας και πρόσθεσε: «Φαινομενικά μπορεί να είναι όλοι κερδισμένοι σε ατομικό επίπεδο, αλλά ο μεγάλος χαμένος είμαστε όλοι μας, αφού το αστικό περιβάλλον είναι άναρχο, ακαλαίσθητο, ανοίκειο και αβίωτο». Αναφέρθηκε στις ευθύνες του κράτους και σημείωσε πως ο πολίτης έχει εθιστεί στην παραβατική συμπεριφορά και γνωρίζει πως στο μέλλον όλα θα τακτοποιηθούν πληρώνοντας κάτι παραπάνω.

Επίθεση στους μηχανικούς

Υπέρμαχος της νομιμοποίησης των ημιυπαίθριων εμφανίστηκε ο πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ιδιοκτητών Ακινήτων (ΠΟΜΙΔΑ), **Στράτος Παραδιάς**, δικηγόρος, ο οποίος ανέφερε ότι ακόμη και τα κακουργήματα παραγρά-

φονται μετά την παρέλευση 20ετίας, ενώ για τις ιδιοκτησίες ισχύει ο νόμος της χρησικτησίας. Γιατί, λοιπόν, να μην προβλέπεται κάποτε παραγραφή και για το «συγερρό έγκλημα» του κλεισμένου ημιυπαίθριου;

Η θέσπιση των ημιυπαίθριων χώρων, οι οποίοι αποτελούν νόμιμα δομημένο όγκο και νόμιμα στεγασμένο χώρο των οικοδομών, είτε, συνέπεσε χρονικά με την πρώτη δραστική μείωση των συντελεστών δόμησης σε πολλές πόλεις και δήμους της χώρας. Σήμερα σε 1.000.000, περίπου, κατοικίες, σύμφωνα με το νόμο, ένα δωμάτιο είναι παράνομο και πάνω από το ένα τρίτο των ελληνικών οικογενειών κατοικεί σήμερα σε παράνομο σπίτι.

Οι ημιυπαίθριοι, είτε, αποτελούν δομημένο όγκο, που θα αλλάξει χρήση. Επομένως δεν επιβαρύνεται το δομημένο περιβάλλον.

Ο Σ. Παραδιάς επέρριψε ευθύνες στους μηχανικούς για τους ημιυπαίθριους και απέδωσε τη γενίκευσή τους σε αντίδραση κατά της μείωσης των συντελεστών δόμησης στη δεκαετία του '80. Υποστήριξε ότι είναι «καθ' όλα νόμιμη δόμηση», περιόρισε μάλιστα την παρανομία σε ένα «τζαμάκι» και το πρόβλημα στους «κακόβουλους τρίτους», αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι η πολιτεία δεν κάνει ελέγχους! Πρότεινε την τακτοποίηση του θέματος, με μια εφάπαξ εισφορά 1.000 ευρώ ανά διαμέρισμα για όσα έχουν χτιστεί μετά το 2003, ενώ για τα παλιότερα 500 ευρώ.

Ο πρόεδρος της ΠΟΜΙΔΑ επιτέθηκε στο ΤΕΕ, λέγοντας ότι «αν από χρόνια είχε αξιώσει από τα μέλη του, μηχανικούς και αρχιτέκτονες, την πλήρη τήρηση του νόμου και την παρεμπόδιση του κλεισίματος των ημιυπαίθριων σε όλες τις οικοδομές, δεν θα είμαστε σήμερα εδώ συγκεντρωμένοι να το συζητάμε!

Όμως συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Οι μηχανικοί όχι μόνον δεν παρεμπόδισαν το κλείσιμο των ημιυπαίθριων, αλλά ανέπτυξαν εξειδικευμένη τεχνική για την lege artis προσθήκη και ενσωμάτωση των κλεισμένων ημιυπαίθριων στους νόμιμα δομημέ-

νους χώρους των οικοδομών, καθιερώνοντας τα "διπλά σχέδια" των οικοδομών, δηλαδή άλλο σχέδιο εγκρίνει η πολεοδομία, και με άλλο σχέδιο τελικά κτίζεται η οικοδομή!».

Ο κ. Παραδιάς υπογράμμισε ότι «στο πρόβλημα αυτό είμαστε όλοι οι εμπλεκόμενοι λίγο ή πολύ συνυπεύθυνοι. Ιδιοκτήτες, κατασκευαστές, μηχανικοί, αλλά και οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες που ανέχτηκαν και εκκόλαψαν περαιτέρω το φαινόμενο αυτό, ως μια ακόμη αιτία διαφθοράς. Συνεπώς, όλοι πρέπει να ενδιαφερθούμε να βρεθεί κάποτε μια λύση. Ουδείς δικαιούται να προσποιείται την «αθώα περιστερά», και να δηλώνει ότι είναι αντίθετος στην προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος, ιδιαίτερα όταν αυτός είχε εκ του νόμου το ιδιαίτερο καθήκον να το αποτρέψει!».

Ο ομιλητής κάλεσε τον πρόεδρο του Τεχνικού Επιμελητηρίου, αλλά και του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, και τους δικαστές του Συμβουλίου της Επικρατείας, να συνηγορήσουν όλοι, ώστε να βρεθεί μια δίκαιη και βιώσιμη λύση, ενώ πρότεινε το ποσό του ενιαίου διοικητικού προστίμου να μην υπερβαίνει μεσοσταθμικά τα 1.000 ευρώ για το μέσο διαμέρισμα κατασκευής μετά το 2000, και τα 500 ευρώ για τα παλαιότερα. Ανέφερε δε ότι «το δίκαιο θα ήταν τα πρόστιμα να καταβληθούν από όλους τους συνυπεύθυνους για το πρόβλημα, κατασκευαστές μηχανικούς και ιδιοκτήτες, και όχι μόνον από τους τελευταίους».

Η τακτοποίηση των κλειστών ημιυπαίθριων χώρων ως προτεραιότητα του προϋπολογισμού

Μήνες τώρα η εισπραχθέντων προστίμων για την «τακτοποίηση» των κλειστών ημιυπαίθριων χώρων (ΗΧ) παρουσιάζεται ως η μεγαλύτερη πηγή εσόδων που θα καλύψουν τα κενά του προϋπολογισμού. Αυτό καταδεικνύει ή απελπισία ή ανικανότητα να αναγνωριστούν τα πραγματικά αίτια που οδηγούν σε κρίσεις. Ο όρος δεν είναι νομικά προσδιορισμένος. Μπορεί να περιλάβει οτιδήποτε αποφασιστεί. Αυτό ενδεικνύει την ευρηματικότητά του. Στα δελτία ειδήσεων αναλύεται κατά τη λογική της παρουσίας του «Πάμε Στοίχημα». Στην πρόσφατη ημερίδα που πραγματοποιήθηκε στις 18 Μαΐου στον ΔΣΑ, το ενδιαφέρον εστιάστηκε στο εύρος και τα όρια που μπορεί να έχει ή να κυμανθεί αυτή η τακτοποίηση. Και αυτό ήταν αναμενόμενο.

Προσέγγιση από αρχιτεκτονική σκοπιά

Ο καθηγητής της Αρχιτεκτονικής Σχολής του ΕΜΠ, **Αναστάσιος Παπαϊωάννου**, φώτισε το πεδίο του προβληματισμού από αρχιτεκτονική άποψη. Ο ημιυπαίθριος είναι το όριο που συναντιέται ο μέσα με τον έξω χώρο. Το πέρασμα από το σκierό στο απόλυτο φως. Χώρος προφύλαξης από τον ήλιο ή τη βροχή. Μεταβατικός χώρος για να συνηθίσουν όχι μόνον τα μάτια, αλλά και ολόκληρο το σώμα μας στην έντονη αλλαγή. Ευχάριστος και οικείος χώρος με κατάλληλες συνθήκες. Με διάφορες μορφές αποτέλεσε μέρος της ενιαίας αναπόσπαστης υπόστασης του αρχιτεκτονικού χώρου στην Ελλάδα ανά τους αιώνες. Ως τέτοιος πρέπει να υπάρχει.

Προσέγγιση από πολεοδομική σκοπιά

Τη θέση του Τ. Παπαϊωάννου, από πολεοδομική σκοπιά ενίσχυσε ο καθη-

γητής της Νομικής του ΑΠΘ, **Κωνσταντίνος Γώγος**. Η οικοδομική άδεια αποτελεί σημείο διασταύρωσης του πολεοδομικού με το οικοδομικό δίκαιο. Στο επίκεντρο της σκέψης του νομοθέτη σε σχέση με τη δόμηση δεν δεσπόζουν πλέον οι κίνδυνοι που σχετίζονται με τη στατικότητα και την υγιεινή της κατασκευής. Κυριαρχεί ιδίως η διασφάλιση ζωτικών συμφερόντων του κοινωνικού συνόλου σε σχέση με τους όρους διαβίωσης του αστικού πληθυσμού και την προστασία των περιβαλλοντικών πόρων.

Συνοπτικά και συμπερασματικά, ο καθηγητής Κωνσταντίνος Γώγος υποστήριξε:

Οι ημιυπαίθριοι χώροι των κτιρίων δεν προσμετρώνται στο συντελεστή δόμησης,

Περί ημιυπαίθριων...

του **Γ. ΑΛΑΒΑΝΟΥ**

πρόεδρου TEE

Ούτε επιτρέπεται να υπερβαίνουν το 20% του συντελεστή. Σε όλες σχεδόν τις οικοδομές, λίγο ή πολύ εξαντλούν τον ισχύοντα στην περιοχική συντελεστή δόμησης. Η μετατροπή των ημιυπαίθριων σε περικλειστούς χώρους, οι οποίοι κανονικά προσμετρώνται στο συντελεστή, συνιστά αυτομάτως και υπέρβασή του. Ενδεχομένως μέχρι και σε ποσοστό 20%. Η υπέρβαση του συντελεστή δόμησης συνιστά βαριά μορφή παρανομίας. Υπό το καθεστώς του ΓΟΚ 1985 θα έπρεπε να οδηγήσει στην κατεδάφιση της αυθαίρετης κατασκευής. Η γενικευμένη εξαίρεση από την κατεδάφιση όλων των κατασκευών που περικλείουν τους χώρους αυτούς, θα σημαίνει πρακτικά μια καθολική αύξηση του συντελεστή δόμησης σε ολόκληρη τη χώρα. Μια τέτοια αύξηση δεν είναι ποσοτικά καθόλου αμελητέα. Οι επιπτώσεις στο οικιστικό περιβάλλον θα είναι δραματικές.

Η νομολογία του ΣτΕ είναι πεντακάθαρη και πάγια. Δεν μπορούν να εξαιρεθούν από την κατεδάφιση οι περικλειστοί ημιυπαίθριοι χώροι*.

Πρόβλημα Κράτους Δικαίου

Είναι τελικά πρόβλημα του Κράτους Δικαίου. Και οι δύο εισηγητές και εμείς έχουμε την πεποίθηση ότι η ανοχή από την πολιτεία της παραβίασης των κανόνων του πολεοδομικού δικαίου και η υπόθαλψη της αυθαιρεσίας βάλ-

λει κατά του ίδιου του κράτους δικαίου. Το νομικό, το πολεοδομικό και το αρχιτεκτονικό πλαίσιο πρέπει να είναι σαφές από την αρχή. Οι σχέσεις πολιτείας και ιδιωτών πρέπει να στηρίζονται στο δίκαιο. Πρέπει να ανατρέψουμε τις αντιλήψεις της στιμωρησίας, της δικαίωσης κάθε αυθαιρεσίας από το κράτος και της παθητικής αποδοχής από μεριάς των πολιτών.

Οι κατηγορίες για τη συνενοχή του τεχνικού κόσμου και η αντίκρουσή τους

Ο πρόεδρος της ΠΟΜΙΔΑ, **Στράτος Παπαδιάς**, εξέφρασε μία απορία. Πώς μπορεί το TEE να υποστηρίζει αυτές τις θέσεις, όταν μεγάλος αριθμός των μελών του θα πρέπει να θεωρούνται συνένοχα στο κλείσιμο των ΗΧ;

Η συγκεκριμένη καταγγελία δεν είναι μεμονωμένη ούτε ακούστηκε για πρώτη φορά. Δυστυ-

χώς, το πολεοδομικό και οικιστικό δίκαιο έχει πολλά κενά. Δεν έχει προσδιορίσει ποιος ευθύνεται, πότε και γιατί. Οι μηχανικοί κατηγορούνται συχνά. Από τον υπεύθυνο τεχνικό ασφαλείας στα ναυπηγεία, μέχρι τους υπευθύνους για τα πολεοδομικά και οικιστικά προβλήματα των ελληνικών πόλεων. Οι πρώτοι που δακτυλοδεικτούνται είναι οι μηχανικοί. Έτσι εκτονώνεται και αποπροσανατολίζεται η «κοινή» γνώμη.

Δεν ανήκει στις προθέσεις μας να αθώσουμε κανέναν που συμμετέχει σε διαδικασίες αυθαίρετης δόμησης. Η πραγματικότητα είναι ψηλαφητή και ορατή σε όλους. Κατά κανόνα οι μελετητές και επιβλέποντες μηχανικοί μιας οικοδομής δεν συμμετέχουν στο κλείσιμο των ΗΧ. Ενημερώνουν τους πολίτες - εργοδότες τους για τις συνέπειες οποιασδήποτε παράβασης. Από την άλλη δεν μπορεί να αναγνωρισθεί ή να ερευνηθεί η τυχόν «συνενοχή» σε όσους συμμετέχουν με όρους μισθωτής εργασίας στη διαδικασία δόμησης. Γνωρίζουμε με βάση τα στοιχεία της αγοράς ότι η αμοιβή και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της εργασίας τους, αλλά και των μελετητών μηχανικών και των επιβλεπόντων μηχανικών μιας οικοδομής δεν εξαρτώνται από το μέγεθος και το είδος της πολεοδομικής παράβασης. Οι ΗΧ κλείνουν μετά τον έλεγχο της πολεοδομίας. Ούτε οι εργαζόμενοι στις πολεοδομίες φέρουν οποιαδήποτε ευθύνη μετά την αποπεράτωση του ιδιαίτερα

βεβαρημένου έργου τους.

Ευθύνες έχουν ορισμένοι από τους κατασκευαστές. Εκείνοι που εμπορεύονται τους ημιυπαίθριους χώρους ως κλειστούς. Κάποιοι από αυτούς μπορεί να είναι και μηχανικοί. Στη συγκεκριμένη συναλλαγή δεν συμμετέχουν ως μηχανικοί. Λειτουργούν και δραστηριοποιούνται ως επιχειρηματίες. Αντιλαμβάνομαι το δίλημά τους. Η γενίκευση του φαινομένου απειλεί με έξωση από το χώρο της δραστηριότητάς τους. Η επίλυσή του δεν είναι εύκολη. Αναμφισβήτητα, όμως, αυτοί έχουν την ευθύνη της επίλυσής του.

Ούτε για το TEE συνολικά η απάντηση είναι εύκολη. Το TEE εκφράζει τη συλλογική βούληση των μηχανικών. Από τη μια αναγνωρίζουμε την οικονομική ελευθερία και το δικαίωμα στην εργασία ως θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία ασκούνται στο πλαίσιο θεμελιωδών αξιών και κανόνων, όπως είναι η ανάπτυξη που σέβεται το περιβάλλον. Από την άλλη, οι μηχανικοί δεν μπορεί να είμαστε οι μόνοι θεματοφύλακες των κανόνων και των συναφών περιορισμών προς όφελος της κοινωνίας. Είναι η πολιτεία που έχει τη βασική υποχρέωση και κοντά σε αυτήν ενεργά και οι πολίτες της, που οφείλουν και μπορούν να επιβάλουν μια αειφόρο ανάπτυξη. Και όλα αυτά όχι σε ένα θεωρητικό επίπεδο φραστικών διακηρύξεων. Δεν είναι το TEE εκείνο που παράγει μηχανικούς αφειδώς. Δεν είναι το TEE εκείνο που απονέμει επαγγελματικά δικαιώματα ανεύθυνα και ασύστολα. Δεν είναι το TEE εκείνο που υποθάλλει τον «ανταγωνισμό» στα ακραία όρια του αθέμιτου.

Δεν είναι το TEE αλλά η πολιτεία που επιβάλλει όρους συναλλαγής πέραν των κανόνων δικαίου, δημιουργώντας την κανονικότητα μιας πραγματικότητας που θεοποιεί το κέρδος.

Δεν είμαστε πλέον στο 1986, όταν ο **Αντώνης Τρίτσης**, με αφορμή ακριβώς αυτά τα άρθρα του ΓΟΚ, κατήγγειλε ότι το TEE σε ανακοινώσεις του «απηχούσε νοοτροπία συντεχνίας εργολάβων αντιπαροχής».

Πρέπει να είναι κανείς εμπάθης για να ισχυρισθεί ότι επιστήμονες με υψηλό επίπεδο σπουδών μπορεί να μην επιλέγουν να ασκούν το επάγγελμά τους, με κανόνες που θα τους επιτρέπουν να εφαρμόζουν τις γνώσεις τους, τις εμπνεύσεις τους και το ταλέντο τους. Είτε ως μισθωτοί είτε ως ελεύθεροι επαγγελματίες.

* Τα πλήρη κείμενα των κ.κ. Παπαγιάννου και Γώγου είναι αναρτημένα στην κεντρική ιστοσελίδα του TEE, www.tee.gr

Το ΤΕΕ για την επιμόρφωση των μηχανικών

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας ασχολείται με θέματα επιμόρφωσης σε όλη την Ελλάδα αρκετά χρόνια. Οι δράσεις του κυρίως υλοποιούνται μέσα από το ΙΕΚΕΜ, το Ινστιτούτο Επιμόρφωσης του ΤΕΕ, αλλά και από επιμορφωτικά σεμινάρια που πραγματοποιούνται από τα Περιφερειακά του Τμήματα. Τα ΤΕΕ επιδοτεί το ΙΕΚΕΜ με ένα ποσό της τάξης των 300.000 ευρώ το χρόνο, για τα σεμινάρια που απευθύνονται κυρίως στους νέους και τις νέες συναδέλφους, ώστε να είναι δυνατή η παρακολούθησή τους με εύλογο τίμημα. Το περιεχόμενο ειδικά αυτών των σεμιναρίων είναι προσανατολισμένο περισσότερο σε θέματα εφαρμογής, ώστε να καλύψει κενά που οι Πολυτεχνικές Σχολές δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν, εφόσον ορθά δίνουν βάρος στα μαθήματα θεωρητικού περιεχομένου.

Οι ανάγκες για επιμόρφωση αυξάνονται ραγδαία. Δεν είναι μόνο ότι οι γνώσεις εναλλάσσονται με ταχύτητα, και αυτό επιβάλλει στο ΤΕΕ να απευθύνεται σε πολύ μεγα-

λύτερο κύκλο μελών του. Είναι και μια σειρά διαδικασιών, κύκλοι εργασιών, προτύπων και κωδίκων που δεν είναι και δεν μπορούν να γίνουν με πληρότητα γνωστές, αν δεν υπάρξει ένας κύκλος μαθημάτων. Αυτό επιτάσσει στο ΤΕΕ να εκσυγχρονίσει τις μεθόδους του, να αυξήσει τις συνεργασίες του, να αναζητήσει πόρους.

Μια τέτοια δυνατότητα παρέχεται στο ΤΕΕ με την υλοποίηση ενός μεγάλου έργου κατάρτισης που ανέλαβε στο πλαίσιο του Γ΄ ΚΠΣ (2000-2006) με συγχρηματοδότηση από ευρωπαϊκούς και εθνικούς πόρους, μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Κοινωνία της Πληροφορίας» της Ειδικής Γραμματείας «Ψηφιακή Σύγκλιση». Το έργο έχει τίτλο «Εκπαίδευση Μηχανικών σε Τεχνολογίες Πληροφορικής & Επικοινωνιών (ΤΠΕ)». Απευθύνεται σε όλες τις ειδικότητες των μηχανικών. Σε όλους τους τομείς της τεχνικής δραστηριότητας η σημασία των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών είναι στρατηγικής σπουδαιότητας. Οφείλουμε στους συναδέλφους

που ασχολούνται με αυτόν τον τομέα στο ΤΕΕ, την ύπαρξη του προγράμματος.

Με το συγκεκριμένο έργο το ΤΕΕ εγκαθιδρύει στενούς βαθμούς συνεργασίας με τις Πολυτεχνικές Σχολές σε θέματα επαγγελματικής επιμόρφωσης, προς αμοιβαίο όφελος. Αποκτά τεχνογνωσία σε ζητήματα τηλεκατάρτισης, έστω και με την περιορισμένη στο έργο χρήση της. Το ΙΕΚΕΜ οπλίζεται με μια σειρά διαλέξεων που θα αξιοποιήσει και στη συνέχεια. Και θα δοκιμαστεί η συνεργασία με άλλους εκπαιδευτικούς φορείς.

Υπολογίζουμε ότι θα δοθεί η δυνατότητα να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα περίπου 3.000 μηχανικοί, που θα επιδοτηθούν σε ποσοστό 90%. Εάν οι αιτήσεις είναι περισσότερες, η επιλογή θα γίνει με κλήρωση. Για τη λεπτομερή περιγραφή της διαδικασίας, τις οδηγίες συμμετοχής στα προγράμματα κατάρτισης και τη συμπλήρωση της φόρμας εκδήλωσης ενδιαφέροντος, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.e-engineers.tee.gr ή επικοινωνήστε με το Γραφείο Αρωγής

Χρηστών στα τηλέφωνα: 210-3291.375-7.

Τα χρονικά όρια είναι εξαιρετικά περιορισμένα και αυτό δεν οφείλεται στο ΤΕΕ. Το

πρόγραμμα θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέσα στο 2009, γιατί όπως ήδη αναφέρθηκε αφορά πόρους του Γ΄ ΚΠΣ. Αυτό σημαίνει ότι τα σεμινάρια θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί έως τις αρχές Οκτωβρίου. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που έχει καταρτιστεί, αιτήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος θα πρέπει να κατατεθούν από την 1η έως την 15η Ιουνίου. Στη συνέχεια, θα πρέπει να δηλώσετε, σύμφωνα με τις οδηγίες, ποιο πρόγραμμα και σε ποια πόλη επιθυμείτε να παρακολουθήσετε. Τα προγράμματα εμφανίζονται στην ίδια ιστοσελίδα: www.e-engineers.tee.gr

Ελπίζουμε στο ΤΕΕ ότι το πρόγραμμα σεμιναρίων θα αποδειχθεί χρήσιμο για όσους το παρακολουθήσουν. Κυρίως, όμως, ελπίζουμε ότι μετά από αυτό η επιμόρφωση που θα προσφέρει το ΤΕΕ θα είναι θεματικά πλουσιότερη, τεχνικά αριστερή, θα απευθύνεται σε περισσότερους μηχανικούς, θα γίνει καλύτερη.

**Ο Πρόεδρος ΤΕΕ
Γιάννης Αλαβάνος**

Οι κυριότεροι όροι συμμετοχής ωφελουμένων

1. Δικαιούχοι της επιδότησης είναι οι μηχανικοί - μέλη του ΤΕΕ και τα τακτικά μέλη e-ΤΕΕ.

2. Το ύψος της επιδότησης των ωφελουμένων ανέρχεται στο 90% του συνολικού κόστους του εκπαιδευτικού προγράμματος.

3. Η συμμετοχή του ωφελουμένου είναι το 10% του κόστους εφόσον φθάνει τα 1.500 ευρώ. Αν φθάνει τα 1.650 ευρώ, ο ωφελούμενος θα καταβάλει 150 ευρώ ενώ, αν είναι πάνω από αυτό, θα καταβάλει τη διαφορά του συνολικού κόστους πάνω από τα 1.500 ευρώ. Π.χ. αν το πρόγραμμα κοστίζει 1.800 ευρώ, ο ωφελούμενος θα πληρώσει 1.800-1.500=300 ευρώ.

4. Κάθε ωφελούμενος έχει δικαίωμα συμμετοχής σε **ένα (1) μόνο εκπαιδευτικό πρόγραμμα**.

5. Κάθε ωφελούμενος διατηρεί το δικαίωμα, για μία μόνο φορά, είτε να αλλάξει εκπαιδευτικό πρόγραμμα εντός του ίδιου φορέα, είτε να διαγραφεί από ένα φορέα και να εγγραφεί σε άλλον.

6. Εάν ο ωφελούμενος, μετά την έναρξη της εκπαίδευσης, θηλήσει να διακόψει την παρακολούθηση του εκπαιδευτικού προγράμματος, δεν δύναται να αξιώσει το ποσό συμμετοχής που έχει καταβάλει στο φορέα.

7. Όσοι υπερβούν το όριο απουσιών, που είναι το 10% των προβλεπομένων ωρών, δεν δικαιούνται επιδότησης.

8. Απαραίτητη προϋπόθεση για να λάβουν οι ωφελούμενοι την επιδότηση είναι η απόκτηση αποδεικτικού πιστοποίησης ή βεβαίωσης πιστοποίησης από τον αρμόδιο φορέα.

9. Οι ωφελούμενοι, για την εγγραφή τους, οφείλουν να υποβάλουν στο φορέα εκπαίδευσης τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

- Το 16ψήφιο κωδικό τους.
- Απλό φωτοαντίγραφο ταυτότητας ΤΕΕ ή βεβαίωση του ΤΕΕ που να αναγράφει τον ΑΜ του μηχανικού, ή βεβαίωση από το ΤΕΕ ότι είναι δικαιούχος του προγράμματος (μόνο για μη μέλη του ΤΕΕ).
- Υπεύθυνη δήλωση του Ν.1599/1986 με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής του ωφελουμένου, με την οποία ο ωφελούμενος εξουσιοδοτεί το φορέα εκπαίδευσης να λάβει την επιδότηση αντί του ιδίου.

Προσοχή: Οι ενδιαφερόμενοι που επιθυμούν να συμμετάσχουν στα εκπαιδευτικά προγράμματα πρέπει να συμπληρώσουν ηλεκτρονικά τη φόρμα εκδήλωσης ενδιαφέροντος που βρίσκεται στο www.engineers.tee.gr/ που θα ενεργοποιηθεί την **01.06.2009** και θα είναι διαθέσιμη μέχρι την **15.06.2009**.

] Γραφείο Αρωγής Χρηστών, τηλ.: 210-3291.375-7.

Μπορεί το 2004 η χώρα μας να διοργάνωσε από τους πιο επιτυχημένους Ολυμπιακούς Αγώνες, χάσαμε, όμως, το μεγάλο στοίχημα της μετα-ολυμπιακής αξιοποίησής τους για μια ριζική βελτίωση των συνθηκών ζωής των πολιτών στο Λεκανοπέδιο. Αυτό συνέβη εξαιτίας της έλλειψης ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού και προγραμματισμού. Ωστόσο, έτσι και τώρα, μπορούμε με κατάλληλους χειρισμούς, προγραμματισμό και πολιτική βούληση, να προχωρήσουμε στην αξιοποίηση του ολυμπιακού αποθέματος προς όφελος της πόλης και των κατοίκων της.

«Ζωντανό» το στοίχημα της μετα-ολυμπιακής αξιοποίησης

του **ΝΙΚΟΥ ΠΕΡΠΕΡΑ**

Αυτή ήταν η κοινή διαπίστωση όλων όσοι συμμετείχαν στο Διεθνές Διήμερο με θέμα «Οι επιπτώσεις από τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων σε Πεκίνο, Αθήνα, Σίδνεϊ, Βαρκελώνη – Αξιοποίηση Ολυμπιακών Εγκαταστάσεων και Έργων», που διοργάνωσε με επιτυχία το ΤΕΕ στην Αθήνα. Στόχος του Διεθνούς Διήμερου ήταν, αφού αναλυθούν και κωδικοποιηθούν οι εμπειρίες των τεσσάρων ολυμπιακών πόλεων, να συνταχθεί ένα κοινό κείμενο συμπερασμάτων και προτάσεων, που θα απευθυνθεί τόσο στην ελληνική πολιτεία όσο και στη διεθνή κοινότητα, ώστε να αποτελέσει το εφαλτήριο μιας περαιτέρω συζήτησης με σκοπό την αξιοποίηση της επόμενης μέρας των Ολυμπιακών Αγώνων, μέσα από επιστημονικές προδιαγραφές και κατευθύνσεις.

«Το Πεκίνο, η Αθήνα, το Σίδνεϊ και η Βαρκελώνη, φρόντισαν να δημιουργήσουν μεγάλα έργα υποδομών και ανεπίληπτες αθλητικές εγκαταστάσεις. Με άλλα λόγια, δημιούργησαν Ολυμπιακή κληρονομιά» τόνισε χαιρετίζοντας την εκδήλωση ο αντιπρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, **Λάμπης Νικολάου**. «Ως πολιτικός μηχανικός –πρόσθεσε– είμαι υπερήφανος για τις εν γένει δρα-

στηριότητες των Ελλήνων συναδέλφων μου, όπως η συμμετοχή τους στις διεκδικήσεις, με τη διοργάνωση μεταξύ άλλων, επιστημονικών συνεδρίων, όπως και για το ρόλο τους στη διοργάνωση των αγώνων της Αθήνας, με έργα και μελέτες, Ειδική εύφημη μνεία επιθυμώ να κάνω επίσης στις ελληνικές κατασκευαστικές εταιρείες.

Η εμπειρία της Αθήνας έχει ήδη μεταφερθεί στο Πεκίνο. Θα μεταφερθεί τόσο στο Λονδίνο, όσο και σε επόμενες πόλεις που θα το διαδεχθούν. Αναφέρω, επίσης, ότι πολλοί Έλληνες εργάστηκαν στους αγώνες του Πεκίνου και ακόμα περισσότεροι στους Πανασιατικούς Αγώνες του Κατάρ και πρόκειται να μεταφέρουν τις αποκτηθείσες γνώσεις τους, στο Λονδίνο. Τέλος, οφείλω να τονίσω ότι η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή έχει θέσει σε επιστημονική βάση τα κριτήρια για κάθε διοργάνωση. Έτσι υφίστανται ήδη στάνταρ, για τις εγκαταστάσεις, καθώς και τις υποχρεώσεις όσον αφορά τις περιβαλλοντικές συνθήκες κάθε διοργανώτριας πόλης».

Η ολοκλήρωση των Ολυμπιακών Αγώνων δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως τέλος αλλά ως αρχή για την αξιοποίηση των επενδύσεων και των εγκαταστάσεων της διοργάνωσης, με

αναπτυξιακό προγραμματισμό για μακρά περίοδο μετά τους Αγώνες, επισήμανε ο **Σπύρος Καπράλος**, πρόεδρος της Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, ο οποίος τόνισε ότι στην Αθήνα χάθηκε πολύτιμος χρόνος για τη μεταολυμπιακή αξιοποίηση, με αποτέλεσμα πολλές από τις εγκαταστάσεις να εμφανίζουν σήμερα εικόνα εγκατάλειψης και καταστροφής. Ο ίδιος υπογράμμισε ότι μπορούμε και τώρα, με τόλη, φαντασία, μακρόπνοο σχεδιασμό και προγραμματισμό να ανακτήσουμε τις χαμένες ευκαιρίες.

Χάσαμε δύο έως τρία πολύτιμα χρόνια, είπε ο **Θ. Σκυλακάκης**, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών, επισημαινοντας ότι αυτός είναι ο κρίσιμος χρόνος για να γίνει αμέσως μετά τη διεξαγωγή των Αγώνων η μεταολυμπιακή αξιοποίηση, με βάση σχεδιασμό και προγραμματισμό, που θα έχει προηγηθεί. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες πρέπει να αντιμετωπίζονται ως μια ευκαιρία εμπροσθοβαρών επενδύσεων για να δημιουργηθεί μετά τους αγώνες αναπτυξιακή δυναμική για τη χώρα και την πόλη που τους διοργανώνει, είπε ο ίδιος και τόνισε ότι οι Έλληνες απέδει-

ξαν ενόψει της διοργάνωσης του 2004 ότι μπορούν να προχωρούν με άλματα και αυτό χρειάζεται να γίνει τώρα για τη μεταολυμπιακή αξιοποίηση.

Η στρατηγική των μεικτών χρήσεων, με εκσυγχρονισμό και αναμόρφωση των εγκαταστάσεων, ώστε να υλοποιούνται αναπτυξιακές επενδυτικές δραστηριότητες με διασφαλισμένη την πρόσβαση των πολιτών, μπορεί να εξασφαλίσει την αξιοποίηση των Ολυμπιακών υποδομών, είτε ο **Χρ. Μπούρας**, γενικός γραμματέας Πολιτισμού. Μίλησε ο ίδιος για την ανάγκη περαιτέρω αξιοποίησης της υλικής και άυλης κληρονομιάς των Ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας και επαναξιολόγηση της Ελλάδας στο διεθνές πολιτιστικό προσκήνιο. Ο ίδιος ανέφερε ότι 60 Ολυμπιακές εγκαταστάσεις προορίζονται για αξιοποίηση μεγάλων επενδύσεων μεικτής χρήσης, 7 έχουν παραχωρηθεί σε αθλητικές ομοσπονδίες, 3 σε δημόσιες χρήσεις και άλλες 3 εγκαταστάσεις για βραχυχρόνιες εμπορικές χρήσεις.

Ο **Σπύρος Χαλβατζής**, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος και μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, επισήμανε το υψηλό κόστος των Ολυμπιακών Αγώνων και ότι με νομοθετικές ρυθμίσεις για τη

διοργάνωση των Αγώνων ευνοήθηκε η τοιμενοποίηση και η εμπορευματοποίηση πολλών περιοχών της Αθήνας, καταστράφηκαν ελεύθεροι χώροι και περιορίστηκε το πράσινο προς όφελος των μεγάλων συμφερόντων. Μίλησε γενικότερα για την εμπορευματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων και τα φαινόμενα του πρωταθλητισμού και της ντόπας, τονίζοντας ότι η μεταολυμπιακή αξιοποίηση πρέπει να μπει σε εισαγωγικά,

αφού μεθοδεύεται πάλι να ευνοήσει τα μεγάλα συμφέροντα, ενώ τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων έπρεπε να αξιοποιηθούν προς όφελος του λαού.

«Έχουν περάσει 5 χρόνια από την διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα και ενώ ο βασικός στόχος της μετα-ολυμπιακής περιόδου ήταν η αλλαγή της όψης της πρωτεύουσας, με τη δημιουργία ελεύθερων και κοινόχρηστων χώρων για την αναψυχή και άθληση των Αθηναίων, διαπιστώνουμε πλέον ότι άλλη μια σημαντική ευκαιρία που είχαμε ως χώρα, μέσω της ανάληψης ενός μεγάλου γεγονότος, χάθηκε», τόνισε η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ **Άννα Φιλίππη**. Πιστεύουμε, πάντως –κατέληξε– παρά την αρνητική έως σήμερα εξέλιξη, ότι στο πλαίσιο και της διαδικασίας διαβούλευσης για την επικαιροποίηση του ρυθμιστικού σχεδίου της Αθήνας, υπάρχει η δυνατότητα να εκμεταλλευτούμε ως χώρα προς τη σωστή κατεύθυνση, το ολυμπιακό απόθεμα σε αθλητικές εγκαταστάσεις και τεχνικές υποδομές και να αποδώσουμε τους τελευταίους ελεύθερους χώρους της πρωτεύουσας στους πραγματικούς τους δικαιούχους, που δεν είναι άλλοι από τους Αθηναίους πολίτες».

Οι συνολικές δαπάνες, πάγιες και λειτουργικές, σχετικά με τις ολυμπιακές δραστηριότητες της Αθήνας ήταν τελικά 11,274 δισ. ευρώ, ενώ μόνο το 20,1% καλύφθηκε με την ιδιωτική χρηματοδότηση, ανέφερε ο νομάρχης Αθηνών και μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής των ΟΑ της Αθήνας, **Γιάννης Σγουρός**. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004, πρόσθεσε, αποτέλεσαν μια κορυφαία στιγμή για τη διεθνή εικόνα της χώρας μας, η αλήθεια, όμως, είναι πως περιέχουν και το στοιχείο των χαμένων ευκαιριών. Η πρώτη ευκαιρία που χάθηκε ήταν η εξαιρετικά χαμηλή αξιοποίηση των δυνατοτήτων για επιπλέον παρεμβάσεις σε τομείς όπως η ανάδειξη και εφαρμογή νέων τεχνολογιών, η ενέργεια, η δόμηση, η διαχείριση του νερού και των αποβλήτων, που θα αναδείκνυαν προοπτικές

ανάπτυξης νέων τομέων στην οικονομία. Η δεύτερη ευκαιρία που χάθηκε ήταν στον τομέα αξιοποίησης της ολυμπιακής κληρονομιάς. Σήμερα τα έργα, που κόστισαν κοντά στα 2,2 δισ. ευρώ, δεν θυμίζουν τίποτα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Τα πορίσματα της Διημερίδας –τόνισε κηρύσσοντας την έναρξη των εργασιών ο δήμαρχος Αθηναίων, **Νικήτας Κακλαμάνης**– που θα αναφέρονται πρωτίστως στην αξιοποίηση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων, έργων και υποδομών, θα μπορούσαν ασφαλώς να εμπλουτίσουν τους σχεδιασμούς μας που δίνουν προτεραιότητα στην αναπλήρωση των κενών που εξακολουθούν να υπάρχουν στη μετα-ολυμπιακή Αθήνα. Κενά που προκύπτουν από το γεγονός ότι, ενώ οι Ολυμπιακοί Αγώνες ήταν της Αθήνας, οι όποιες υποδομές τους δημιουργήθηκαν εκτός των ορίων του Δήμου. Χρειάζεται να αποκτήσουμε τις υποδομές που δεν μπορούσαμε, δυστυχώς, να αποκτήσουμε ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων. Μπορούμε και πρέπει να τις αποκτήσουμε ενόψει της ανάγκης να ξανασχεδιαστεί ολόκληρη η ζωή, αλλά και η δομή της πρωτεύουσας, ώστε να γίνει ανθρώπινη, λειτουργική και «πράσινη».

Γ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ

Να βλέπουμε τι «κτίσαμε» για το μέλλον

«Στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, τον επιστημονικό οργανισμό των

Ελλήνων διπλωματούχων μηχανικών, από την εποχή της διεκδίκησης των Ολυμπιακών Αγώνων του 1996, συζητήθηκαν όλες οι επιμέρους διαστάσεις του εγχειρήματος και κατατέθηκαν συγκροτημένες προτάσεις –ανέφερε στο χαιρετισμό του ο πρόεδρος του ΤΕΕ, **Γιάννης Αλαβάνος**. Εκείνο που προέκυψε απ' όλες εκείνες τις συζητήσεις, συνοψίστηκε στο ερώτημα: η πόλη και η χώρα για τους Αγώνες ή οι Αγώνες για την πόλη και τη χώρα;

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι μια εξαιρετικά ακριβή υπόθεση, για κάθε χώρα και σε κάθε χρονική στιγμή, ώστε να αυτοπεριορίζονται σ' αυτή καθ' εαυτή τη διοργάνωση και να μην αποτελούν ένα εφελτήριο για μια παραπέρα ανάπτυξη της χώρας που αναλαμβάνει τη διοργάνωσή τους. Δεν θα πρέπει να βλέπουμε τι «κτίσαμε» για τους Αγώνες ή, αν θέλετε, δεν πρέπει να κτίζουμε για τους Αγώνες, αλλά για το μέλλον των πόλεων και των κρατών που αναλαμβάνουν τη διοργάνωσή τους κάθε τέσσερα χρόνια.

Το κόστος που απαίτησε η διοργάνωση των Αγώνων (σε έργα, εξοπλισμούς και μέτρα) ήταν ιδιαίτερα υψηλό. Τα ανταποδοτικά οφέλη καθόλου αμελητέα, αλλά όχι τα προσδοκώμενα».

«Ήταν οικονομικά επωφελής όλη αυτή η υπόθεση; αναρωτήθηκε σε άλλο σημείο ο πρόεδρος του ΤΕΕ. Οι Αγώνες στην Ελλάδα κόστισαν στο 30% αυτών του Πεκίνου και στο 50% των προβλεπόμενων για Λονδίνο. Ως ποσοστό επί του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος έφτασαν στο 4,4%, ενώ αντίστοιχα στη Βαρκελώνη μόλις στο 1,6% και στο Σίδνεϊ στο

1,5% του ΑΕΠ. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας, σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού, επιβάρυναν το έλλειμμα του 2004 κατά 1,37% του ΑΕΠ.

Εξαιτίας των Αγώνων το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αυξήθηκε σημαντικά, αλλά μετά το 2004 και έως σήμερα, εμφάνισε μια εξίσου σημαντική μείωση, στην οποία αποδίδεται το μεγαλύτερο μέρος της κρίσης που βιώνει σήμερα ο κατασκευαστικός τομέας. Είναι ενδεικτικό ότι ακόμη και το ΠΔΕ του 2009 επιβαρύνεται με κονδύλια εξόφλησης έργων των Ολυμπιακών Αγώνων».

Και κατέληξε λέγοντας: «Δεν αναπτύχθηκε, όσο θα ανέμενε κάποιος με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ο μαζικός αθλητισμός, δε γέμισε η πόλη που οργάνωσε Ολυμπιακούς Αγώνες αρχιτεκτονήματα και έργα τέχνης. Αντίθετα, το πνεύμα της εμπορευματοποίησης που διαπερνά τους Αγώνες, σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από τη συμβολή των χορηγών σε σχέση με το σύνολο των δαπανών, εξακολουθεί και υπάρχει».

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες συνέβαλαν στην καλύτερη λειτουργία της πόλης. Τα Ολυμπιακά έργα σηματοδότησαν νέους πόλους δράσεων, νέα τοπίοσημα γι' αυτήν. Τώρα, όμως, σε πολλές περιπτώσεις, δίνεται μάχη για να λειτουργήσουν ως χώροι ευρύτερων κοινωνικών συναθροίσεων, αθλητικών εγκαταστάσεων, περιβαλλοντικής αξιοποίησης έναντι αυτού που και συνήθως νομοθετείται, ως χώροι εμπορικών χρήσεων και επιχειρηματικών ζωνών με υπέρμετρη αύξηση των συντελεστών δόμησης, δημιουργώντας παρά επιλύοντας προβλήματα».

Αρκετές σημαντικές παρεμβάσεις παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια του Δημέρου, σχετικά με τους στόχους που τέθηκαν για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στην Αθήνα και τα αποτελέσματα που τελικά έχουμε μέχρι τώρα όσον αφορά τη μετα-ολυμπιακή αξιοποίηση.

Το όραμα του ΤΕΕ, όπως και όλων των Ελλήνων, ήταν να αποτελέσουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες τη σημαντικότερη ευκαιρία που δόθηκε στη χώρα

Ευκαιρία για αναβάθμιση της Αθήνας

μας -στη σύγχρονη ιστορία της- για οικονομική, κοινωνική και πολεοδομική αναβάθμιση της Αθήνας. Αυτό τόνισε, μεταξύ άλλων, στην εισήγησή ο **Ηρακλής Δρούλιας**, Γενικός Γραμματέας της Δ.Ε. του ΤΕΕ.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες -πρόσθεσε- στέφθηκαν με επιτυχία, σε ό,τι αφορά στην προετοιμασία και στις 15 ημέρες της διεξαγωγής τους. Όμως στη συνέχεια, το όραμα του ΤΕΕ για τη βελτίωση της ποιότητας της πόλης δεν υλοποιήθηκε ποτέ, με αποτέλεσμα να μιλάμε πλέον για μία ευκαιρία που χάθηκε. Οι προτάσεις του ΤΕΕ για τη μετα-Ολυμπιακή αξιοποίηση δεν εισακούστηκαν και η κληρονομιά που άφησαν οι Αγώνες στην Αθήνα και στην Ελλάδα είναι σε μεγάλο μέρος της αμφισβητήσιμη. Η βελτίωση των υποδομών και των μεταφορών είναι αναμφισβήτητη η σημαντικότερη κληρονομιά της πόλης. Στο επίπεδο των συγκοινωνιών και των μεταφορών, η μετα-Ολυμπιακή Αθήνα είναι μια άλλη πόλη. Σε ό,τι αφορά στις αγωνιστικές και μη εγκαταστάσεις, η απάντηση δεν είναι μονοσήμαντη. Η Αθήνα απέκτησε μεν 17 νέες αγωνιστικές εγκαταστάσεις, αλλά στην παρούσα φάση μόνο τρεις έχουν αθλητική δραστηριότητα.

«Κατά την άποψή μου το κερδίσαμε το στοίχημα των Αγώνων, τονίζοντας ταυτόχρονα ότι κάποια από τα όσα θα έπρεπε να γίνουν δεν έγιναν και η υλοποίησή τους εκκρεμεί και σήμερα» επισήμανε στην εισήγησή του ο αρχιτέκτονας **Π. Συναδινός**,

τέως διευθύνων σύμβουλος του «Αθήνα 2004». Πολλές από τις αδυναμίες της διοργάνωσης -πρόσθεσε- οφείλονται στην απώλεια της κρίσιμης τριετίας 1997-2000, ενώ επισήμανε ότι, δυστυχώς, η Αθήνα δεν κατάφερε να διοργανώσει διεθνείς αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, όπως είχε προτείνει το ΤΕΕ. Έτσι για πολλά έργα επιστρατεύτηκε το σύστημα «μελέτη - κατασκευή». Ανέφερε, επίσης, ότι το master plan των Αγώνων βασίστηκε σε 21 ειδικές μελέτες για την οικονομία, τον πολιτισμό, τις μεταφορές, τον τουρισμό και το περιβάλλον, για τις οποίες εργάστηκαν 120 ειδικοί επιστήμονες και συνέδραμαν 7 πανεπιστήμια και 50 κρατικοί και ιδιωτικοί οργανισμοί. Όπως επισήμανε, τέλος, παραμένουν αναξιοποίητοι πόλοι υπερτοπικής σημασίας, όπως το ΟΑΚΑ, το Ελληνικό, ο Σχοινιάς, αναγκαίοι για την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στο Λεκανοπέδιο.

«Η πορεία "αξιοποίησης" - εκποίησης των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων δεν είναι ένα "τυχαίο" γεγονός, απόρροια ιδεολογικών εμμονών, αντιαναπτυξιακής λογικής, ανικανότητας κλπ. Είναι αποτέλεσμα των πολύ συγκεκριμένων προσανατολισμών της αναπτυξιακής πολιτικής που ακολουθείται, μιας πολιτικής ταγμένης στη θωράκιση της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων, στην με κάθε τρόπο υπερρόσηψη της οικονομικής και πολιτικής τους εξουσίας». Αυτό επισήμαναν σε εισήγησή τους οι **Μά-**

κης Παπαδόπουλος, μέλος της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ, και **Γρηγόρης Γρηγοριάδης**, μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του ΤΕΕ. Σύμφωνα με τα στοιχεία που ανέφεραν οι ίδιοι εισηγητές, τα συνολικά έσοδα από την εκποίηση αυτή της δημόσιας περιουσίας (για το σύνολο της διάρκειάς της, 40 και 50 χρόνια) υπολογίζονται σε 1,5 δισ. ευρώ, ενώ η εξοικονόμηση πόρων από τη συντήρηση και φύλαξη των εγκαταστάσεων υπολογίζεται σε 12,5 εκατ. ευρώ το χρόνο. Επίσης, για τον ίδιο σκοπό καταβάλλονται από τον κρατικό προϋπολογισμό 7 με 10 εκατ. ευρώ. Πόσο ψευδεπίγραφο ήταν τελικά -τόνισαν- το επιχείρημα του υπέργογου κόστους συντήρησης, από τη μια, και των προσδοκιών για υψηλά οφέλη, από την άλλη, που καθιστούσαν επιτακτική την ανάγκη επιχειρηματικής αξιοποίησής τους!

Παρ' όλα αυτά, ο **Δ. Σταμενίτης**, πρόεδρος της «Ολυμπιακά Ακίνητα ΑΕ», εξήρε το έργο της εταιρείας, καθώς, όπως είπε, «συμβάλλει στον αναπροσδιορισμό της αγοράς ακινήτων», ενώ για τις μετατροπές Ολυμπιακών ακινήτων σε εμπορικά κέντρα υποστήριξε ότι έτσι «απαλλάσσεται ο φορολογούμενος από το κόστος συντήρησής».

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες θα μπορούσαν να έχουν μεγαλύτερη περιβαλλοντική προστιθέμενη αξία, επισήμανε στην εισήγησή της η **Χρ. Θεοχάρη**, επιμελήτρια της ΜΕΠΙΑΑ του ΤΕΕ. Πολλές, όμως, από τις προ-

βληματικές επιλογές στο σχεδιασμό των Αγώνων, που είχαν και αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις -πρόσθεσε- δεν απέρρεαν από αυτούς καθαυτούς τους αγώνες, αλλά από τις πολύ σοβαρές ανεπάρκειες του περιβαλλοντικού και πολεοδομικού σχεδιασμού στην Ελλάδα.

Το περιβάλλον ήταν ο μεγάλος χαμένος της Ολυμπιάδας του 2004, σύμφωνα με την εισήγηση του αρχιτέκτονα **Κ. Κουμουνοπούλου**. Ειδικότερα, επισήμανε ότι οι χωροθετήσεις των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων έγιναν παραβιάζοντας νόμους προστασίας του περιβάλλοντος, ενώ φυτεύτηκαν μόλις 27.000 δέντρα και 500.000 θάμνοι, έναντι 822.500 δέντρων και 14.000.000 θάμνων που είχε υποσχεθεί η τότε υπουργός ΠΕΧΩΔΕ.

«Κάνοντας μία ανασκόπηση της προσφοράς των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στον τουρισμό η παγκόσμια προβολή των δυνατοτήτων της Ελλάδας ήταν, κατά τη γνώμη μου, η σημαντικότερη "πιοκία". Εξίσου σημαντικές είναι και οι υποδομές που προστέθηκαν στην Αττική, στον ευρύτερο ιστό της πόλης και, τέλος, η αναβάθμιση του ξενοδοχειακού δυναμικού. Ο συνδυασμός των παραπάνω κάνει σήμερα τη χώρα μας έναν ελκυστικό προορισμό ο οποίος προκαλεί τους τουρίστες να τον επισκεφθούν». Αυτό επισήμανε ο **Α. Δοξιάδης**, σύμβουλος θεμάτων διαμονής του «Αθήνα 2004».

] *Σημειώνουμε ότι όλες τις εισηγήσεις του Δημέρου μπορεί να βρει κανείς στην ιστοσελίδα του ΤΕΕ.*

Σημαντικές πληροφορίες για το τι συνέβη στις άλλες τρεις ολυμπιακές πόλεις (Πεκίνο, Βαρκελώνη, Σίδνεί) κατέθεσαν στο Διήμερο οι ξένοι προσκεκλημένοι. Ειδικότερα:

Στην κατασκευή των Ολυμπιακών Έργων ακολουθήθηκε μια προσέγγιση που περιελάμβανε τους μακροπρόθεσμους στόχους ανάπτυξης της πόλης του Πεκίνου, ανέφερε ο **Τιάν Γουέν**, πρόεδρος

των. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ στο Πεκίνο γνώρισε αλματώδη ανάπτυξη, ανεβαίνοντας από 909 δολάρια το 1990 σε 9.000 δολάρια.

Πρόσθεσε, επίσης, ότι από το 2001 έως το 2006 δαπανήθηκαν 97 δισεκατομμύρια κινεζικά γουάν σε περιβαλλοντικά έργα, όπως αυτά της ενέργειας και της εξοικονόμησης νερού.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες –κατέληξε– έδωσαν μια εξαιρετική αναπτυξιακή ευκαιρία στην πόλη του

αλλά και στις προτάσεις για τη μελλοντική ανάπτυξη των μεταφορών στο Πεκίνο, αναφέρθηκε σε δική του εισήγηση ο **Χουάνγκ Λού-τσενγκ**, καθηγητής της Σχολής Οικονομικών Επιστημών και Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Τεχνολογίας Πεκίνου.

Για την εμπειρία της Βαρκελώνης μίλησε ο καθηγητής **Χοσέ Ασεμπίλιο**. Επισήμανε το πολύ χαμηλότερο κόστος των ολυμπιακών εγκαταστάσεων συγκριτικά με

κώς διοργάνωσης, οργανώθηκε το παραλιακό μέτωπο της πόλης: δημιουργήθηκαν νέες τεχνητές παραλίες, κατασκευάστηκαν έργα πρόσβασης σ' αυτό με μετρό και αυτοκινητόδρομο, αξιοποιήθηκε το Ολυμπιακό Χωριό, το οποίο μετατράπηκε σε μια από τις πολυτελείς συνοικίες, δημιουργήθηκε νέο λιμάνι και πάρκο, ενώ μία από τις μεγαλύτερες Ολυμπιακές εγκαταστάσεις μετατράπηκε σε συνεδριακό κέντρο. Η Βαρκελώνη μετατράπηκε σε μια πόλη που το μεγαλύτερο ποσοστό της οικονομίας της βασίζεται πλέον στον τουρισμό.

Η περιοχή Χόμπους, όπου έγιναν οι Ολυμπιακοί Αγώνες του Σίδνεί, όπως εξήγησε ο **Λ. Νιέλντ**, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Νότιας Ουαλίας και στο Πανεπιστήμιο του Σίδνεί, ήταν προηγουμένως μια υποβαθμισμένη και μολυσμένη περιοχή 15 χιλιομέτρων εκτός του ιστορικού κέντρου της πόλης. Σήμερα, έχει μετατραπεί σε μια πόλη όπου ζουν 600.000 άνθρωποι, ενώ υπάρχουν 100.000 τετραγωνικά μέτρα γραφείων, πάρκων, γκαλερί και άλλων σύγχρονων ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων.

Το συνολικό κόστος των Αγώνων του Σίδνεί ήταν 6,5 εκατ. αυστραλέζικα δολάρια (3,5 δισ. ευρώ). Έγιναν παρεμβάσεις στο ιστορικό κέντρο της πόλης, δημιουργήθηκαν σιδηροδρομικές και άλλες υποδομές. Σήμερα χρησιμοποιούνται παραγωγικά όλες οι ολυμπιακές εγκαταστάσεις, εκτός από αυτές της σκοποβολής και της ιππασίας.

Τι συνέβη στις άλλες τρεις πόλεις

της Ένωσης του Πεκίνου για την Επιστήμη και την Τεχνολογία. Οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις, πρόσθεσε, συνολικά 31, μόνιμες και προσωρινές, κατασκευασμένες σε πέντε περιοχές του Πεκίνου, σχεδιάστηκαν έχοντας πάντα υπόψη τη χρήση τους μετά τους Αγώνες.

Επισήμανε, επίσης, ότι κατά τα επτά χρόνια προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του Πεκίνου επιταχύνθηκε και η ζωή των κατοίκων της πόλης βελτιώθηκε σημαντικά. Τα έργα υποδομής που ολοκληρώθηκαν, ξεπέρασαν τον αρχικό σχεδιασμό και η πόλη απολαμβάνει τα αποτελέσματα της γρήγορης οικονομικής ανάπτυξης, πολύ καλύτερο περιβάλλον, πιο άνετες συγκοινωνίες, ενώ η κοινωνία είναι πολύ πιο ανοιχτή, ως αποτέλεσμα της διοργάνωσης των Αγώνων.

Πεκίνου και βοήθησαν στη βελτίωση της εικόνας της διεθνώς.

Στην αντισεισμική θωράκιση των Ολυμπιακών Εγκαταστάσεων του Πεκίνου αναφέρθηκε ο **Μιόο Χαν**, καθηγητής Πολιτικών Μηχανικών και Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου του Πεκίνου. Όπως ανέφερε, τα μέτρα που αφορούν τη σεισμική προστασία έχουν υπολογιστεί για σεισμούς μεγέθους 9 Ρίχτερ. Ο σχεδιασμός αφορά την πιθανότητα υπέρβασης του μεγέθους κατά 10% σε χρονικό διάστημα 50 ετών. Ο συντελεστής σεισμικής δόνησης σχετίζεται με το σχεδιασμό, την τοποθεσία, τη δόνηση και το συντελεστή απόσβεσης. Τέλος, αναφέρθηκε ξεχωριστά σε καθεμία από τις Ολυμπιακές εγκαταστάσεις και στο πλάνο μετα-ολυμπιακής τους αξιοποίησης.

Στα μέτρα για το κυκλοφοριακό,

την Αθήνα και το Πεκίνο. Το μεγαλύτερο μέρος από αυτές ήταν προσωρινές εγκαταστάσεις, καθώς, όπως είπε «το μεγάλο μέρος των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων είναι εξαιρετικά εξεζητημένες. Εμείς μειώσαμε όσο γινόταν αυτές τις εγκαταστάσεις και κατασκευάσαμε δευτερεύουσες, για τους πολίτες και για τα παιδιά, για τους κατοίκους της πόλης».

Επίσης, χαρακτήρισε ως «αληθινή κληρονομιά των Ολυμπιακών Αγώνων», το γεγονός ότι με δύο επιχειρήσεις έγινε κατορθωτό να μειωθεί κατά 100% η κυκλοφορία της πόλης και κατά 17% η κυκλοφορία στο κέντρο της πόλης.

Όπως επισήμανε, τις δεκαετίες του '70 και του '80 η βιομηχανική κρίση ήταν πολύ έντονη μέσα στην πόλη. Ως απάντηση στην κρίση αυτή, με την ευκαιρία της Ολυμπια-

glarosWC.gr
 13 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΩΤΟ
 ISO 9001:2000
 ΑΜΕΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ
 210 95 77 780

Διαφημισείτε

ΣΤΟ
Ενημερωτικό
Δελτίο
του ΤΕΕ

120.000

Μηχανικοί
σας
ανακαλύπτουν

Το ΤΕΕ στο πλαίσιο έρευνας καλεί τους ενδιαφερόμενους φορείς: εταιρείες, ιδρύματα, ερευνητικά κέντρα ή/και μεμονωμένους μελετητές - ερευνητές να συμμετάσχουν σε μια πιλοτική εφαρμογή με αντικείμενο «Παρακολούθηση αυθαίρετης εκτός σχεδίου δόμησης με χρήση δορυφορικών εικόνων και αυτοματοποιημένων μεθόδων».

Συνοπτικά, οι ενδιαφερόμενοι κα-

φαρμόσει μια ή περισσότερες μεθόδους εντοπισμού, θα συνοδεύει τα αποτελέσματα με:

- αναλυτική έκθεση της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε,
- του λογισμικού που χρησιμοποιήθηκε, καθώς και τις τυχόν ανάγκες προσαρμογής του, την παραμετροποίησή του, την εξειδίκευση των χρηστών στην εφαρμογή της,
- το χρόνο που απαιτήθηκε και το ολικό κόστος.

Αυτοματοποιημένο σύστημα εντοπισμού διαφοράς δόμησης

λούνται να πραγματοποιήσουν με μεθόδους - λογισμικό της επιλογής τους, σε επιλεγμένες περιοχές, ένα σύστημα εντοπισμού διαχρονικών αλλαγών κτισμάτων, με στόχο την παρακολούθηση της αυθαίρετης δόμησης.

Για το σκοπό αυτό είναι διαθέσιμα ψηφιακά δεδομένα, όπως ορθοδιορθωμένες δορυφορικές εικόνες διαφορετικών εποχών, χάρτες, διαγράμματα κ.ά., σε περιοχές που επιλέχθηκαν, στη Νομαρχία Ανατολικής Αττικής.

Όσοι εκ των συμμετεχόντων επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν εναλλακτικά ψηφιακά δεδομένα (όπως δεδομένα LIDAR, δεδομένα αερομεταφερόμενων δεκτών ή αεροφωτογραφίες σε ψηφιακή μορφή) μπορούν να το κάνουν αρκεί να τεκμηριώσουν αναλυτικά τη χρήση τους.

Κάθε συμμετέχων, ο οποίος θα ε-

Ο βαθμός αυτοματοποίησης του συστήματος αποτελεί κύριο κριτήριο αξιολόγησής του ενώ αναλυτικές προδιαγραφές για τα παραδοτέα της εφαρμογής αυτής θα διατυπωθούν αναλυτικά στους ενδιαφερομένους.

Ανοικτή πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος για πιλοτική εφαρμογή στη Νομαρχία Ανατολικής Αττικής

Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους ηλεκτρονικά με θέμα «Για τον εντοπισμό διαφορών δόμησης» μέσα σε 20 ημέρες από τη δημοσίευση της παρούσης, στα γραφεία του ΤΕΕ (γραφείο προέδρου, e-mail:

meleti@central.tee.gr) και θα παραλάβουν μια φόρμα συμμετοχής την οποία θα υποβάλουν στην ΟΕ, που παρακολουθεί το έργο και κατόπιν θα παραλάβουν ένα σετ με τα δεδομένα.

Η ΟΕ του ΤΕΕ μετά από εισήγησή της, θα αξιολογήσει το σύνολο των προτάσεων και θα καταθέσει στην αρμόδια Ειδική Επιστημονική Επιτροπή Χαρτογραφίας, Φωτογραμμετρίας και Τηλεπισκόπησης του ΤΕΕ

την εισήγησή της. Η επιτροπή θα αξιολογήσει όλα τα συστήματα τα οποία θα συμμετέχουν και θα καλύπτουν το σκοπό αυτής της εφαρμογής ε-

φόσον το παραδοθέν υλικό καλύπτει τις αναλυτικές προδιαγραφές. Επίσης διατηρεί τη δυνατότητα να καλέσει τους συμμετέχοντες σε μια επίδειξη πραγματικού χρόνου ενώπιον της επιτροπής, με νέα δεδομένα ανάλογων προδιαγραφών και με δεδομένη χρονική διάρκεια. Σε συνεργασία με την Ειδική Επιστημονική Επιτροπή Χαρτογραφίας, Φωτογραμμετρίας και Τηλεπισκόπησης του ΤΕΕ μπορεί να οργανώσει, επίσης, ανοικτή ημερίδα ώστε να παρουσιαστούν οι μεθοδολογίες που αναπτύχθηκαν, καθώς και τα αποτελέσματα για την ανίχνευση μεταβολών των κτισμάτων από διαχρονικές ψηφιακές εικόνες, με στόχο τον εντοπισμό αυθαιρέτων.

Χρόνος παράδοσης της εργασίας: ένας μήνας.

Για τη συμμετοχή σε αυτήν την πιλοτική εφαρμογή δεν προβλέπεται αμοιβή. ■

Τώρα και στη: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΣΕΛΙΟΥ & ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ - ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ • ΤΗΛ/ΦΑΧ: 2310 988 224

2Ε ΕΙΔΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ
ΑΔΙΑΤΑΡΑΚΤΗ ΚΟΠΗ ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΥ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ
ΧΩΡΙΣ ΣΚΟΝΗ & ΧΩΡΙΣ ΘΟΡΥΒΟ

GUNITE
• ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΕΣΕΙΣ • ΡΗΤΙΝΕΝΕΣΕΙΣ • ΑΝΘΡΑΚΟΝΗΜΑΤΑ • ΥΑΛΟΝΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ: ΤΗΛ.: 210 8816407 - FAX: 210 8210292